

عنوان مقاله:

بررسی شیوه های سینمایی پس نگاه (back-Flash) در شعر فارسی محمد حسین شهریار

محل انتشار:

فصلنامه کارنامه متون ادبی دوره عراقی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

رامین صادقی نژاد - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر

خلاصه مقاله:

پسنگاه یا بازگشت به گذشته، شیوه ای است در ادبیات و سینما که نویسنده و کارگردان را یاری می دهد تا با شکستن جریانخطی زمان، به گذشته های دور و نزدیک، سفر کند و با یاد آوری حوادث گذشته و مرور خاطره های پیشین، در اثنای روایت خود، آنچه را که در گذشته وی، یا شخصیت اصلی داستان، اتفاق افتاده، به مخاطب انتقال دهد. سوال اصلی این نوشته آن است که آیا در شعر شهریار می توان نمونه هایی از انتقال به گذشته را یافت که با ترفند فلاش بک در سینما قابل تطبیق باشد این مقاله به روش تحلیلی و تطبیق عناصر و مولفه ها نوشته شده است. بدین معنی که ابتدا به موضوعاتی که برای تبیین موضوع اصلی و محوری مقاله، ضروری به نظر می رسید، اشاره و سپس مرحله به مرحله، بحث هایی که برای رسیدن به هدف مورد نظر، لازم بوده، ارائه شده است. در این نوشته، با ذکر نمونه هایی از شعر شهریار، شیوه هایی را که وی، برای بازگشت به گذشته از آنها سود برده است؛ بررسی کرده ایم. نتیجه این پژوهش، نشان می دهد شهریار، علاوه بر آن که با سینما و اصطلاحات عمومی آن آشنا بوده است، به طور قریحی، در استفاده از پس نگاه و بازگشت به گذشته، شیوه هایی ابداعی جالب توجهی را به کار گرفته است که بردانش، نبوغ و ذوق سینمایی او تاکید دارد. گفتنی است خواب و رویا، بیشتری سهم، در بازگشت به گذشته در اشعار او را دارد و غالب این پس نگاه ها با حسی نوستالژیک توأم است.

کلمات کلیدی:

بازگشت به گذشته، پسنگاه، سینما، شعر، محمد حسینی شهریار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834913>

